

1920 om Forandringer i Lov af 11. April 1920 om Valg til Rigsdagen. Vederlaget udbetales med Tillæg, for Tiden 69 pCt., i Henhold til § 97, Stk. 2, i Lov om Statens Tjenestemænd af 6. Juni 1946 (tidligere § 92, Stk. 3, i Lov om Statens Tjenestemænd af 31. Marts 1931).

Ud over det nævnte Vederlag er der siden 1. Oktober 1941 blevet ydet Rigsdagsmedlemmer med Bopæl *Vest for Store Bælt* et særligt Tillæg paa 100 Kr. maanedlig, jfr. Lov Nr. 278 af 1. Juli 1942 og Lov Nr. 341 af 8. Juli 1943. Begrundelsen for Tillægget er den Forøgelse af Udgifterne ved Bestridelse af Rigsdagshvervet, som har været en Følge af de i de forløbne Aar bestaaende Trafikvanskeligheder og den derved foraarsagede Forlængelse af Rejsetiden.

Efter de gældende Regler bortfalder en Rigsdagsmands Vederlag straks fra den Dag, da han ophører at være Medlem af Rigsdagen, og uanset Varigheden af hans Rigsdagsgerning har han ikke Krav paa Pension. I Aarens Løb har der imidlertid dannet sig en pensionslignende *Understøttelsesordning*, idet der efter faste Regler udbetales livsvarige Understøttelser til tidligere Rigsdagsmedlemmer, saafremt disses økonomiske Forhold findes at tale derfor. Til Enker efter Rigsdagsmedlemmer udbetales der — uden Hensyn til Trang — Understøttelser paa 600 Kr. aarlig, hvortil for Tiden kommer et Dyrtidstillæg paa 200 Kr. aarlig.

I Betragtning af de forøgede Krav, der som Følge af Forholdenes Udvikling siden 1920 nu stilles til Rigsdagens Medlemmer, har Rigsdagens Præsidier taget Spørgsmaalet om en almindelig Forhøjelse af Rigsdagsmedlemmernes Vederlag op til Overvejelse, og i Forbindelse hermed har man været inde paa Spørgsmaalet om at søge tilvejebragt Lovhjemmel for en *almindelig Pensionsordning til Afløsning af den hidtidige Understøttelsespraksis*, der ikke kan anses for ganske tilfredsstillende. Disse Spørgsmaal har derefter været forhandlet mellem Præsidierne, Indenrigsministeren og Rigsdagens Partiformænd, og der har herunder fra alle Sider været Enighed om, at Vederlaget for Rigsdagshvervet med Virkning fra 1. April 1946 forhøjes som angivet i nærværende Lovforslags § 1, Nr. 1, hvorhos der er opnaaet overvejende Tilslutning til den Pensionsordning, der fremgaar af Forslagets § 1, Nr. 2.«

Under Lovforslagets 1. Behandling i Folketinget gav samtlige Partier Tilslutning til en Forhøjelse af Vederlaget til Rigsdagens Medlemmer. Derimod gik *Aksel Larsen* som Ordfører for Danmarks kommunistiske Parti stærkt imod den foreslaaede Pensionsordning, der ogsaa havde været ude for Kritik i Blade af forskellig Partifarve.

Angaaende samme Sag udtalte *H. C. Hansen* (S.) bl. a.: »Der har været ført en ret omfattende Diskussion om Pensions-